Чи жива ти, рідна і єдина?
Ще живий, тебе вітає син.
Хай твою, матусенько, хатину
Осяває вечорова синь.

Чув, що ти, тамуючи тривогу,
Думаєш про мене ночі й дні,
Що ти часто ходиш на дорогу
В старомоднім ветхім шушуні.

І тобі при тихому смерканні
Пропікає серце гострий щем,
Ніби хтось в кабацькій бійці п'яній
Мені в груди садонув ножем.

Ой, нічого, моя люба нене.
Ти забудь уяви чорну гру,
Ще ж не все прогуляне у мене,
Тож тебе не бачивши, не вмру.

Я такий же ніжний, як раніше,
Й маю думку в серці молодім,
Щоб забуть бентежну тугу й вірші
Й повернутись в наш низенький дім.

Я вернусь, як сад у розквітанні
Буде прагнуть сонця й висоти,
Не буди мене лиш на світанні,
Як, було, колись будила ти.

Не буди одмріяного нині,
Не хвилюй того, що не збулось.
Дуже рано вся душа в болінні,
Рано втрат зазнати довелось.

І не вчи мене молитись Богу —
До минулого немає ж вороття.
Ти одна відрада й допомога,
Ти єдиний промінець життя.

Тож забудь свою нудьгу й тривогу,
Я — з'явлюсь, прийду не лиш у сні.
Не ходи так часто на дорогу
В старомоднім ветхім шушуні.

* * *

Сергій Єсенін
Лист до матері

Перекладач: К.Дрок
Джерело: З книги: Чорна О.В. Зарубіжна література: Хрестоматія. 8 клас. — Харків: Торсінг, 2003.

Ти жива іще, моя старенька?
Шлю тобі я ніжний свій привіт.
Хай завжди в твоє віконце, ненько,
Вечоровий сяє небозвід.
Пишуть — ти, ховаючи тривогу,
Журишся за мною цілі дні.
Що ти часто ходиш на дорогу
У старім, потертім шушуні.
І тобі щовечора спокою
Не дають думки одні і ті ж —
Ніби хтось мені із перепою
Увігнав під серце фінський ніж.
Та нічого, рідна, вгомонися
Й не тужи в світання голубе.
Не такий-бо я гіркий п'яниця,

Щоб помер, не бачивши тебе.
Я такий же мрійний, як раніше,
Й думаю у мороці нічнім,
Щоб від туги лютої скоріше
Повернутися в наш тихий дім.
Я вернусь, коли розкине віти
Сад весняний в білому диму.
Лиш мене уранці не буди ти,
Як бувало, вісім літ тому.
Не хвилюй того, що серце гріє,
Не тривож того, що в забутті.
Дуже рано втратив я надії,
Рано втому звідав на путі.
І молитись не давай поради, —
Загубився до старого слід.
Ти одна в житті моїм відрада,
Ти єдина — сяйво юних літ.
Тож забудь ти про свою тривогу,
Не сумуй за мною цілі дні;
Не ходи так часто на дорогу
У старім, потертім шушуні.